

kar ni povedano v naslovnem listu, da je nalik podobnim nemškim knjigam na prvi strani platnic kolorirana podoba; takisto so štiri druge kolorirane uvezane v knjigo.

Radi ustrežemo želji marljive knjigarnice ter toplo priporočamo te najnovejši nje založenki in to s prepričanjem. Prvič je njiju jezik vohče pravilen in uglajen, tako da ju bode tudi v tem obziru mladina s pridom čitala. Prigovarjati bi pač imeli semtertja kaj, zlasti glede besedosledja in nepotrebnih naglaskov (nató, srcé, le-tá, takó stojita itd.); toda to bi bile malenkosti, ki nikakor ne bi manjšale celotne vrednosti. — Drugič pa je tudi vnanja oblika poleg vse preproščine dovolj čedna. Prav zategadelj skoro zavidamo današnjo slovensko mladino, ki mnogo lažje nasiča svojo knjigoželjnost, nego smo jo mi, ter si za svoje male krajcarje lahko nabavlja prilično lične in v pravilni slovenščini spisane knjižice, dočim smo mi prav od iste Giontinijeve knjigarne morali kupovati tiste *Repoštevce*, *Lažnjive Kljukce*, *Hirlande* in *Genovefe* na cunjastem popirju in v barbarski slovenščini. — Tudi ta izprememba se nam zdi jako značilna za naš vsestranski napredek.

O vzgojni vrednosti *Robinzonovi* in *Šmidovih* povestij (o le-teh je že Stritar pisal v svojem »Zvonu«) drugo pot kaj več! Vender tudi na to stran z lahko vestjo priporočamo omenjeni knjižici.

Odlomki iz narodnega gospodarstva. Spisal *Anton Kupljen*. V Ljubljani, 1895. — Samozaložba. — Tisek R. Miličeve tiskarne. — Cena 30 kr. Čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metodija. — Str. 63, vel. 8°. — Vsebina: Posveta. Zložil B. Fl. — Uvod. — I. Temeljni pojmi. — II. O gospodarstvu in njegovih vrstah. — III. Gizza in varčnost. — IV. O važnosti, delbi in združitvi dela z ozirom na narodno (občno) gospodarstvo. — V. O narodno-gospodarskem pomenu osebne odvisnosti in prostosti. — VI. O potrošku imetja. — VII. Bogastvo in uboštvo. — VIII. Odurnost lenobe. — IX. Ovržba komunizma. — Sklep.

„Odlomki“ so poleg „Umnega čebelarstva“ in „Navoda o snovanju in poslovanju posojilnic“ že tretja knjiga z realistično vsebino, ki nam je došla v kratkem času. Obetajoč priobčiti v »Zvonu« stvarno oceno vseh teh publikacij, ko nam dojde iz strokovnjaških rok, si ne moremo kaj, da ne bi že tukaj namignili, kako važni in simptomatični se nam zde taki proizvodi praktičnih strok. Mi sodimo namreč, opirajoč se na zgodovinska fakta, da ne propade narod, kateri čuti v sebi silo in potrebo, si ustvarjati slovstvene pripomočke tudi v obrambo gmotnih interesov katerekoli vrste, si ustvarjati praktično literaturo. Saj to je tudi celo naravno! Praktično strokovno slovstvo je pristno izrazilo in zanesljivo merilo ekonomske jakosti takega naroda; od le-te pa je kolikor toliko zavisna njega politična veljava.

Nekaj Prešernove ostaline. V petem zvezku *Kranjske Čbelice* (iz knjižnice prijatelja M. Ljubca v Gradcu) sem našel morda po roki Ivana Macuna, iz čigar knjižnice je ta zvezek, zapisanega pri Prešernovi »Zdravljici« nekaj, kar spada tudi med pesnikovo zapuščino. Bržkone je imel Macun rokopis te pesmi in je iz njega napisal v *Kranjsko Čbelico* vsa ona mesta, katera so mu, popravljena, gotovo manj ugajala, kakor v prvi obliki. — Nad tiskanim naslovom je pisano: Ova je pisana još v Bohoričici; in pod njim:

»Obnovini 1844«

(v. rukopis)

Druga pisava, deloma med vrsticami ali pod njimi, deloma na robu je (s svinčnikom) jako površna. Prešernova pesem slove torej v starejši obliki tako-le;¹⁾

¹⁾ Prim. Jurčiča in Stritarja izdajo str. 222. i sl.; pisane vrstice, od znanih različne, so z razprtimi črkami tiskane,